

Aurel Conțu

INSOMNII

poeme sublimiste

SEMĂNĂTORUL
Editura online - ianuarie 2010

Cuvânt înainte

Într-o realitate precipitată și corosivă, cum este cea a secolului XXI, senzația de comprimare a timpului împinge omul modern să-și reconsidere modul de raportare la sine și la mediul înconjurător. Efuziunile Supraeu-lui nu mai pot fi acceptate, iar moștenirea existențială, atârând tot mai greu în economia vieții, nu-și mai găsește rostul, devenind o povară. În viața de zi cu zi se simte deja trecerea abruptă de la impuls la faptă, de la gând la cuvânt sau de la concret la ambiguu, pe o axă ambivalentă, Sine-Eu, în care Supraeul nu mai contează. Senzația că nu te mai poți raporta la realitățile secolului XXI cu mijloacele secolelor XIX sau XX devine pe zi ce trec tot mai pregnantă.

Viața noastră cea de toate diminețile n-ar însemna decât o înșiruire prozaică de zile, săptămâni, luni și ani, care țin mai degrabă de aritmetica trăirii decât de esența ei, dacă n-ar exista clipa. Momentul acesta unic și enigmatic, așezat efemer în calea timpului, rămâne în noi veșnic ca o dovadă a trecerii noastre pe acolo. Clipa este leagănul neobosit al amintirii,

locul tainic în care ne întoarcem adesea cu sufletul și din care revenim întotdeauna mai frumoși și mai buni, pelerini rătăcitori prin templul strălucitor și sacru al poeziei.

În spiritul noului concept sublimist am încercat în acest volum să surprind clipa în toată frumusețea și simplitatea ei, la „cald”, ignorând orice regulă sau încorsetare dogmatică, fără artificii și elucubrații pretins filosofice, dar, mai ales, fără balastul și încărcătura aceea stufoasă, înăbușitoare, care ucide totul din temelii. Iată o definiție sublimistă a poeziei :

domnule
zise doamna himeră
punându-și nestematele
la cap
pe noptieră
poezia e ca o petală
de floare
pe care se așează
un fluture
nespălat
pe picioare

(din volumul următor intitulat „**Himeriada**”)

Autorul

Și te-ai dus,dulce minune,
Și-a murit iubirea noastră –
Floare-albastră! floare-albastră!
Totuși este trist în lume!

Mihai Eminescu

*resemnare

picături de rouă
peste veștede frunze -
e septembrie

plouă

*tresărire

un câine hoinar
adulmecînd o urmă -
privirea-i mă scurmă

murdar

*liniște

pe ramuri de peri
ciocârlii zgribulite –
dorm răstignite

muieri

*pe nesimțite

văl de mireasă
peste talazul de spumă –
întâia brumă

dimineață râioasă

*adieri

încet lunecând
se izbesc de fereastră
frunze de gând

floare albastră

*depresii

zorii din depărtare
scormonesc prin tăciuni
resturi de Soare

rugăciuni

*încântare

izvoarele –
lacrimile munților
prelingându-se

Soarele

*dramă

iarbă uscată –
sub copite de ciută
un greier cu scripca stricată

derută

*tristețe

gingașe petale de crin
duse pe brațe de vânt –
încă o floare s-a frânt

mă închin

*disperare

atâtea magnolii –
și niciun greier
să-mi cânte în creier

orgolii

*dragoste

doi fluturi ciudați
tăind felii în noapte –
aleargă spre moarte

îmbrățișați

*amenințare

de-acolo din prag
mă fixează un câine
priebeag

mai e până mâine

*năduf

bufnița din haltă
azvârle bulgări cu sacu'
în balta

rânjește dracu'

*privire

pasăre albă în cioc
pe cer rătăcind cețile
fără noroc

diminețile

*panică

mereu nechemăți -
nori negri de furtună
iar se adună

handicapați

*deșteptare

zorii târzii –
tristă dimineață
fără ciocârlii

greață

*pe-o ramură

acolo, în tei,
dorm înfoiați în pene -
tăcuți porumbei

moș Ene

*blestem

florile mărunte
se vestejesc și noaptea -
când trece moartea

prin curte

*dinăuntru

tomnaticii nori -
doi struguri arși de rouă
și cărduri de ciori

salcie ruptă în două

*impresie

îngeri albi, țepeni –
pe o coastă de vale
pâlc de mesteceni

cântec de jale

*înfiorări

în sus de pârâu
umbre tremurătoare –
sălcii frânte din brâu

vrăjitoare

*verticalitate

florile mele –
în grădina din dos
miliarde de stele

pe jos

*apropieri

stau la taclale
pe o crenguță de tei –
două păsări femei

cu pruncii în poale

*respirație

verde coroană
într-un picior de cocor –
copac visător

urâtă rană

*enigmă

pe gardul morii
cocoșul negru cîntă
sfărmînd în țandări zorii

duminică sfîntă

*încordare

aud parcă în gând
printre cetini umblate de soare
un melc galopînd

cu casa-n spinare

*dezolare

golașe ramuri –
doar ghearele ciorilor hâde
mai zgârâie-n geamuri

ude

*efemeridă

În dansul zăpezii
un puf de păpădie
deasupra străzii

învie

*veghe

năluci în vânt –
printre umbrele nopții
forfotesc morții

uitați pe pământ

*înțelepciune

bătrânețile –
jalnice heleștee
pline de broaște

sfinte moaște

*dinăuntru

trunchiuri semețe de fag –
rădăcinile mele
din care mă trag

stele

*șoc

la o răscruce de zări
mă trezesc între o stână
și patru cărări

nicio fântână

*regret

ezitarea mea –
o întoarcere înapoi
într-o inimă grea

coș de gunoi

*monotonie

tremură plopilor –
un câine roade ciolane
lângă un tren cu două vagoane

unde mi-s ochii

*destine

viespi fără suflare –
alături o regina
necruțătoare

sâmburi de lumină

*emoție

nori negri de zgură
pleoape neliniștite –
o picătură

ispite

*tumult

palide mâini –
prin mlaștini de sânge
haite de câini

privirea se frânge

*livada

schelete de draci
îngropate-n picioare –
niște copaci

și-o fântână-n cărare

*răboj

încă o toamnă
și înc-o creștătură –
pe colț de gură

doamnă

*tablou

podgorii ruginite subsuori –
pe dealuri păsări bete
care se sparg de nori

și un erete

*întrebare

pădure verde de brazi –
unde ți-s toate nălucile
azi

triste și crucile

*privire

coame de deal –
capre mestecînd ramuri subțiri
sentimental

despărțiri

*angoasă

perdea murdară
peste fereastra zilei –
o cioară

cutia milei

*oglindire

pe umedul drum
stele tremurătoare –
călcate-n picioare

fuior de frum

*nemișcare

un salt de broască
și-un plescăit de limbă –
nimic nu se schimbă

miros de iască

*portret

În albul pînzei de pe șevalet
un curcubeu –
acesta sunt eu

gând de poet

*veste

zbor de bufniță –
În inima nopții
țipă o cârțiță

treziți morții

*Z

gomote

dorm plopii pe margini –
frunzele mâncate de rugină
alunecă în mlaștini

de lumină

*din depărtări

din biserica sfântă
se aude... într-o anume măsură –
un greier cum cântă

după Scriptură

*soartă

viață de femeie –
doar două anotimpuri în traistă
și-o singură cheie

năpastă

*unde va

răzlețe pâlcuri de copaci –
statui din care noaptea
dă drumul la draci

de-ar muri moartea

*urgie

ca niște vulturi –
din înălțimi năvălesc
apele tulburi

și cresc

*pustietate

umbrele noastre fugare
prin deșertul arid –
încă două picioare

prin vid

*încremenire

un cer plumburiu la orizont –
nici o gîză nu mișcă
în front

doar o morișcă

*coșmar

putrede mere –
și cîteva ciori hâde
la o halbă de bere

cineva rîde

*chin

o creangă ruptă –
salcâmul oftează întruna
și luptă

pe cer luna

*privire

secerătorii
au strâns laolată în căpițe
toți norii

femei descâlcind ițe

*bucurie

mii de pădii
mi-au umplut întreaga ogradă –
prima zăpadă

de unde știi

*ca o părere

acolo, în grind,
se așază o vrăbiuță –
alb ciripind

pe drum o căruță

*piesaj

câinele tremură-n cușcă –
vineți sunt bolovanii
crivățul mușcă

ascunși mi-s dușmanii

*zbateri

porumbei cu pene de gheață
căutînd prin zăpadă
fărâme de viață

păsări de pradă

*din când în când

pisici vărgate
sar gardul peste uluci –
ca niște năluci

noroc, frate

*apariție

om de zăpadă –
s-a oprit o clipă în loc
înainte să cadă

ibricul fierbe pe foc

*defilări

tăcut cimitir –
printre morminte albe
cadavre-n delir

ies să se scalde

*nepotrivire

un șoarece-n drum –
nici un motan pe aproape
acum

două pleoape

*milă

sărman puișor –
unde-i mama de sânge
să-l audă cum plânge

de dor

*miraj

o singură stea –
sub copite de cal
mormane de nea

niciun deal

*reverberări

sloiurile din grindă
se topesc fără speranță
într-un ciob de oglindă

la intrare o clanță

*urme

pași înghețați în mers –
mărturii ale trecerii noastre
imposibil de șters

depărtări albastre

*aproape vis

albe petale
cad peste albe zăpezi –
cât vezi

jale

*miracol

în geamul meu din față
s-au strâns toate stelele
într-o pânză de gheață

unde sunt ielele

*vremuri

uiat în tăcere și frig
un câine
se face covrig

o coajă de pâine

înc

*fotografie

bolnave raze de lună
murdărind fulgii pe deal –
galop de cal

tună

*nimic nou

iar cade o stea fulgerător
dar alta se naște –
de Paște

niciodată nu mor

*o clipă

lângă portiță
țopăie prin zăpada
o veveriță

pestriță

*întrebări

nămeți înalți cât prepelecii –
unde sunt oare lupii
și liliecii

sub omăt stupii

*păreri

arătări extraterestre –
umbrele se scurg ca albușul de ou
pe lângă ferestre

An Nou

*sărbătoare

crengile uscate
atîrnă parcă din ceruri în jos–
o, brad frumos

sănătate

*pete

numai ciorile
ne lasă-n nopțile de mai
viorile

fără grai

*privind

oameni în pijamale
pe stradă un bec
haimanale

file de cec

*reverberații

picioarele mi se frâng –
nu-s câinii mei blânzi
sunt chiar lupii din crâng

tot mai flămânzi

*la gura sobei

**năprasnic vântul –
în sobă vreascuri trosnesc
nefiresc**

crapă pământul

*hibernare

**se culcă moș Martin –
primăvara-i încă departe
vântul mușcă hain**

porți de cetate

*dubii

**rătăcesc prin vânt –
nicăieri un reazăm de-o clipă
pentru cuvânt**

nicio aripă

***provocări**

**din nukul bătrân
bufnița de zăpadă
zvârle cu fân**

pustie ogradă

***bucolică**

**căpițe de paie
ca niște femei grase
în baie**

mormane de oase

***enigmă**

**hiberând toată iarna
spânzurați de picioare –
lilieci fără suflare**

ascunsă e taina

*prevedere

**În hleșteul stingher
broscoiul se ascunde și tace chitic –
să scape încă o iarnă de ger**

și să mai moară un pic

*derută

**sărman măgăruș
În troiene –
priponit de-un țăruș**

unde ai ascuns, Domane, atâtea poene

*repetiție

**aceeași creatură
dă raita prin visele mele –
copite grele**

harababură

*incertitudine

o sanie spulberă scail –
fantomatică arătare
nevăzuți caii

înfrigurare

*confort

osnește butucul de plop
în soba de tuci –
o sticlă fără dop

și niște papuci

*prin ceață

serbede –
printre nori așezați cu furca în stivă
niște lebede

corăbii în derivă

tr

*imprudență

în colțu-i de morgă
un păianjen la pândă –
fără speranță musca flămândă

cântec de orgă

*neguri

ochi înghețat ca apa-n băltoacă
ferestra dinspre ziuă
opacă

cineva bate apa în piuă

*bolero

fulgi fără contur –
cad printre stele aprinse
in jur

toate casele ninse

*privind

pe o streșină răsuflă o vrabie –
alături un țurțur de gheață înfipt
ca o sabie

moșneag mort în lift

*deșteptare

ghiocei lălâi
orăcăind prin otavă –
e Martie întâi

primăvara pe tavă

*sclipire

stingându-se în propriu-i mers
ca o scînteie –
o femeie

poem într-un vers

*neasemuire

ochiuri de gheață lucind
în umbre de stele –
oglinzi de argint

privirile mele

*descătușări

mînjii în hamuri se zbat –
vuieste pădurea
și clopote bat

aiurea

*dezgheț

ca o lacrimă fără culoare
pe obrazul dimineții –
o floare

Soare

*rugăminți

bătând în neștire
la porțile florii –
cer bună voire

bujorii

*necuprins

o mare verde în care stai să cazi –
mister
pădure de brazi

în mijloc de cer

*metamorfoză

lujeri de floare –
uscate frunze căzând
la picioare

de gând

*trezire

pe malul bălții iarăși cască
și-orăcăie din răputeri –
aceeași broască

la fel ca ieri

*redivivus

un greier iese din culcuș
ținându-se cu greu de un burete
și pune mâna pe arcuș

așa, băiete

*prin ceață

în drum mesteceni fără spic
călugări orbi –
pe dealuri corbi

apoi nimic

*dezastre

pietre lucioase –
printre sloiuri și apă adâncă
mormane de oase

fețe de stâncă

*la pândă

lac înverzit –
privirea broaștei e fixă
ca un cuțit

asfințit

*avansuri

o lună care-și cheamă cocorii –
obrajii i-s ca hârtia –
subțiri sunt și norii

îmi scot pălăria

*reverii

f

rumoase vrăbii
rătăcite în larg
ca niște corăbii

fără catarg

*contraste

căldura amezii se lasă din pod –
conhorte de râme
prin glod

mai încolo un plod

*derută

lilieci
ieșiți din somnul iernii geroase –
numai piele și oase

țanțoși berbecii

*vuiet

fug umbre prin noaptea de mai –
pe dealuri și văi
potcoave de cai

lupi răi

*decor

florile teiului
în toate culorile fermecate
ale curcubeului

pe înserate

*zumzet

păduri virgine –
printre crengi neumbrate de vânt
mii de albine

și-un sfânt

*vrajă

cu aripi uriașe de flutur
ținând parcă în spate tot cerul –
un vultur

pe stradă trece hingherul

*liniște albă

se aud puii ca într-un cavou
cioc!cioc!cioc!cioc!cioc!
lovind în coaja de ou

făceți-mi loc

*înfricoșări

iepuri rânjiți, cu dinți galbeni,
alergându-și propriile umbre
către oameni

apusuri sumbre

*gânduri

doar peștele cuvântul nu cunoaște
și-i blestemat să-și ducă traiul
printre broaște

din coșul morii alunecă mălaiul

*sentimente

sălcii pletoase cu verde-n priviri
peste râuri și pești –
eterne iubiri

aceleași povești

*în acțiune

țeposul arici
pe urmele șopârlei –
mușuroi de furnici

la marginea gârlei

*debusolare

tufe uscate –
aripi de fluturi pe deal
sfârtecate

spital

*joc

sub un bec aprins
mii de gândăniș proaste
s-au prins

visele noastre

*cronici

un șarpe urât și flămând
pe sub cetina crudă –
așteaptă la rând

o limbă udă

*semn de întrebare

nimeni nu știe răspunsul –
o fi doar o umbră de urs
sau chiar ursul

viața își vede de curs

*somm profund

grauri în straie obscene
dorm chirciți în livadă
cu ciocul în pene

grămadă

*onor

stejarul își mlădie trunchiul
precum versul –
și-o frunză galbenă înlăcrimează Universul

ne zise unchiul

*deformări

caprele negre din munți
iau toate stelele gălbejite
în frunți

noți chinuite

*suferințe

într-un moment de rătăcire
un greier și-a pierdut neîntrecutu-i arcuș –
nenorocire

să-i dăm unul de pluș

*paradă

acolo unde-ncep să curgă munții
copacii înfloresc ca miresele
în ziua nunții

întindeți mesele

*închipuire

uliu de noapte iese dintre nori
zărind un cârd de păsărele –
care sunt... ciori

tot păsări și ele

*zorzoane

cireșe albe atîrnînd perechi
precum cerceii
la urechi

în curte zburdă mieii

*de la capăt

se-ntorc rîndunelele
de pe alte meleaguri –
în șiraguri

rîd stelele

*magie

și-n sera asta nebună
ies licuricii din noapte
la plimbare sub clarul de lună

în haite

*emoții nocturne

din aripi alene bătând
dinspre dealuri cocorii
se văd coborând

împreună cu norii

*suplețe

pe o petală de crin
se așează confuză –
o buburuză

doamne, ce chin

*sărbătoare

numai iubire
peste acest **lunie**
în strai de mire

chiuie

*amabilitate

dau bună seara merele cuminți
gutuile amare
răspund printre dinți

salutare

*străfulgerări

fulgeră peștii nevăzuți ca strigoii
neclintit heleșteul
flegmatici broscii

voalat clișeul

*exclamație

atâția aștri lucind fără sens
și nici o fărâmbă de viață
în spațiul acesta imens

doar ceață

*pericole

glas înșelătoare pe ape –
în toate ciupercile
moartea-i aproape

dezlegați bărcile

*natură moartă

un pepene așezat pe o revistă
ca o minge de oină –
dimineață tristă

bocet de doină

*frumusețe

din zboru-i întins se-oprește cocorul –
printre pietre tocite de vreme
curge izvorul

un popă aruncă blesteme

*popas

bătrânul melc mai face o haltă
deschide ușa grea din toc
dar, vai, alunecă în baltă

de unde-atâta nenoroc

*coșmar

din tufișurile minții
am văzut aseară dracii
hârjonindu-se cu sfinții

ofiliți pe câmp sunt macii

*semne

pisica neagră-mi dă târcoale încă
iar ochii tulburi îmi rămân –
acum și palma mă mănâncă

să-mi scuipe în sân

*pete pe asfalt

bobițe negre cad pe trotuar –
deasupra
un cireș amar

scârțar

*doi porumbei

veniți de nicăieri
pe-o sârmă ruginită se iubesc
de alaltăieri

firesc

*stampă

viță de vie –
acoperiș de frunze ruginite
toamnă târzie

femei despletite

*supravețuire

prin noaptea oarbă
cu traista-n băț –
un smoc de iarbă

dezmăț

*înțele

s ascuns

dinspre asfințit
zburînd într-o ureche –
un fluture smintit

nepereche

*spontanietate

un viespe verde de grădină
din zbor sărută
o albină

de spaimă-i mută

*cercuri concentrice

păsări ciripind prin zăvoaie
copaci legănându-se-n vânt
întâia ploaie

și-un fulger frânt

*gladiatorii

sub frunze înegrite de cangrenă
gânganii scârnave cu clești și barde
pătrund înfumurate în arenă

să vezi cadavre

*caniculă

orbi –
cu limbile scoase din gură
pui negri de corbi

mor de căldură

*obstacole

cârțița geme
încearcă drumu-napoi –
dar are probleme

un pietroi

*instincte

nu poți scăpa de-această vrajă –
peste tot la răscruci
puncte de strajă

și cuci

*dezolare

apa bâhilită-n aval
mirosuri de cadavre –
căpățâni de cal

invazii de larve

*naturalete

ochii broscuței deodată se schimbă
și din gură-i țâșnește
un metru de limbă

ferește

*tactică

dând la o parte toporașii
nemișcată șopârla
numără pașii

tăcută gârla

*provocare

ridicând capul
o viperă saltă –
cu cleștii deschiși racul

așteaptă

*trudind

pe mal de pârâu
un rac seceră o broască
dezbrăcat până la bâu

apoi cască

*incantații

râul din fața porții
e ca un fir din bîrneată
cusut la gâtul nopții

cu ață

*plictis

de departe
bătrânul cocoș cotcodăcește
parcă a moarte

Doamne, ferește

*fără busolă

drumul spre mușuroi
n-a fost fără frică –
nici înainte, nici înapoi

biata furnică

*vestire

luceferi celești
tremură în apa din chioarcă
alături de pești

nicio barcă

*în scenă

mugind într-o gură de lup
sfioasa ciută se desparte
de trup

fugi, moarte

*superstiții

femeile sterpe, fără copii,
aprend candelă cu untdelemn
acolo, în vii

din cer niciun semn

*neasemuire

galbene gutui –
în noaptea asta fermecată
copaci-s plini de pui

dă-mi o covată

*eroare

același șoricel țăfnos
în două labe se ridică –
mersi frumos

o voce de pisică

*oaspeți

pe salcie se las-un stol
de găște slobode la gură
cu gâtul gol

ce tevatură

*transfigurare

o umbră de lup care plânge
îmi taie drumul spre tine –
miroase a sânge

ce bine

*gingășie

un pumn de fragi îmbujorați
stau strînși cumiți
ca niște frați

blajinii sfinți

*capitulare

furnica se oprește pe cărare
fără rost –
și moare

atât i-a fost

*epitaf

aici zac cărăbușii care nu mai sânt
n-au cruci și luminări aprinse
la mormânt

să-i aibă-n grijă duhul sfânt

*stupoare

treziți fără pernă
toți melcii stau gata să cadă
în beznă

aceeași stradă

*metafizică

tot mai departe-i corabia vieții
de mal
tristă inima dimineții

cântec de caval

Sfârșit